පාර්ලිමේන්තු පරිචය හා කාර්ය පිළිවෙල සම්බන්ධ
ආසියාතික හා අග්නිදිග ආසියාතික පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය
සම්මන්ත්‍රණය ආරම්භ කරමින්

ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමා

විසින් පවත්වන ලද කථාව

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව
1991 ජනවාරි මස 16 වැනි දින

*பண்டாரநாயக ஞாபகார்த்த சர்வதேசமாநாட்டு
மண்டபத்தில் 1991 ஜனவரி 16 ஆம் திகதி புதன்கிழமையன்று
இடம் பெற்ற ஆசிய, தென்கிழக்காசியப் பிராந்தியத்தின்
பாராளுமன்றச் செயல்முறை, நடைமுறைபற்றிய
பொதுநலவரசுக் கருத்தரங்கின்போது*

அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள்

ஆற்றிய அங்குரார்ப்பண உரை

Inaugural Address of

His Excellency Ranasinghe Premadasa,

President

at the Commonwealth Seminar on Parliamentary Practice and Procedure for Asian and South East Asian Regions - BMICH -

Wednesday, 16 January 1991

PKT 0133
26/08/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

පාර්ලිමේන්තු පරිචය හා කාර්ය පිළිවෙළ සම්බන්ධ ආසියාතික හා අග්නිදිග ආසියාතික පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය සම්මන්ත්‍රණය ආරම්භ කරමින්

ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව

1991 ජනවාරි මස 16 වැනි දින

තමුන්නාන්සේලා සියළුදෙනාම අද මේ අවස්ථාවේ මා පිළිගන්නේ ඉතාම සන්තෝෂයෙන්. මේ අවස්ථාවේ සාමයේත් මනුෂ්‍යයන් විශාල සංඛ්‍යාවකගේත් ඉරණම අවිනිශ්චිත තත්ත්වයක පවතිනවා. මේ අන්තිම මොහොතේ වුණත් හොඳ සිහිබුද්ධියත් සාමයත් ජයගනීවා කියා අප සියලු දෙනාම ඉතසිතින් ප්‍රාර්ථනා කරනවා. තමුන්නාන්සේලා රැස්ව සිටින්නේ, පාර්ලිමේන්තු පරිචය හා කාර්ය පිළිවෙල පිළිබඳ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය පාර්ලිමේන්තු සංගමයේ. සම්මන්ත්‍රණයට සහභාගි වෙන්නයි. පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය පාර්ලිමේන්තු සංගමය අවසන්වරට මේ රටේ මෙවැනි කාර්යයකට සහභාගීවුනේ මීට දස වසරකට කලින්. අපේ රටේ සර්වජන ඡන්ද අයිතියට පනස් වසරක් සම්පූර්ණවීම අනුස්මරණය කරන්නට ඒ අවස්ථාවේ තමුන්නාන්සේලා අප සමග එක්වුණා.

ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම වැඩිහිටි පුරවැසියෙකුටම ඡන්ද බලය හිමිවී දැන් සැට වසක් ගත වී තිබෙනවා. මේ කාලසීමාව තුළදී අපේ පාර්ලිමේන්තුවලට මහා මැතිවරණ එකොළහක් පවත්වලා තිබෙනවා. මේ අනුව බලනවිට ශ්‍රී ලංකාව තමයි. අඛණ්ඩව පැවතිච්ච ආසියාවේ තිබෙන පැරණිම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජය. එහෙමවුණත් අඛණ්ඩ පැවැත්ම පමණක්ම ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දීර්ඝ පැවැත්මට ගැලපෙන ශක්තියකුත් තිබෙන්න ඕන. එයින් අදහස් කරන්නේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ගුණාත්මක අගය වැඩි කරන්නත් ක්‍රියා කළයුතු බවයි. ශ්‍රී ලංකාවේ අපට තමුන්නාන්සේලාගේ සම්මන්ත්‍රණය

විශේෂයෙන් වැදගත් වන්නේ ඒ නිසයි. තමුන්නාන්සේලාගේ සම්මන්ත්‍රණය අද මෙතන නියෝජනය වන අනිකුත් සියළුම රටවලට අදාළ වෙන්නෙත් ඒ නිසයි.

පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සමග එක් කරනු ලැබුවේ සාපේක්ෂ වශයෙන් බලනවිට මෑත කාලෙකදී. ඉකුත් යුගවල විවිධ පාර්ලිමේන්තු පාලන ක්‍රම බොහොමයක් පැවතුනා. ඒවා තුළින් වටිනා පාර්ලිමේන්තු පරිචයකුත් කාර්ය පිළිවෙලකුත් හැඩගැසී තිබෙනවා. මේ පරිචය හා කාර්ය පිළිවෙල බොහෝසෙයින් අද පාර්ලිමේන්තු විධිවලත් සම්මතයන්ගේත් මූලිකාංග බවට පත් වී තිබෙනවා. නමුත්, එම මුල් කාලයේ පැවතිච්ච පාර්ලිමේන්තු පාලන ක්‍රම බොහෝවිට සැබෑ මහජන නියෝජනයක් තිබුණු ඒවා නොවෙයි. මුළුමහත් ජනතාවම රටේ පාලනයට සම්බන්ධ කරගැනීමක් ඒවායින් සිදුවුනේ නැහැ. ඒ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමවල ඡන්දදායක සමූහයා සීමාවෙලයි තිබුනේ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයටත් දීර්ඝ ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. යුරෝපාකරයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මුල් දකින්නට තිබෙන්නේ, පැරණි ග්‍රීසියේ තිබුණු ඇතැම් නගර – රාජ්‍යවල. දකුණු ආසියාවේ මේ හා සමානව අපට තිබුණා පැරණි ග්‍රාමීය පංචයාත් සභාවල. නමුත්, මේ පාලන ක්‍රමත්, ඊට පසු යුගවල ක්‍රියාත්මකවුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමත්, නවීන ජාතික රාජ්‍යවල මෙන් මුළුමහත් රටක්ම වැළඳගත්තේ නැහැ. ඒවා ක්‍රියාත්මක වුණේ ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලවලට වඩා උපදේශක මණ්ඩල හැටියටයි.

මීට ශතවර්ෂ දෙකකට පමණ කලින් මෙතෙක් සිදුවුණ විශාලම දේශපාලන නවීකරණයන්ගෙන් එකක් සිදුවෙන්න පටන්ගත්තා. ඒ ක්‍රියාදාමයේ ප්‍රතිඵලය හැටියට බිහිවුණු දෙය තමයි. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය. රටක මුළුමහත් ජනතාවම වැඩි වැඩියෙන් නියෝජනය කරන ජාතික රාජ්‍ය සහා ඇතිවීම ජනතා නිදහසේ ලොකු ඉදිරි පිම්මක් හැටියට සැලකිය හැකියි. නමුත් විනයක්. ක්‍රමවත් බවක් නැතිව නිදහස තිබීම එතරම් ඵලදායක වෙන්නේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන සහා විනයෙන් යුක්තව. ක්‍රමවත්ව පැවැත්වීමේ අවශ්‍යතාව නිසා පාර්ලිමේන්තු පරිපාටිමය ක්‍රම සම්මත කරගැනීම අවශ්‍ය වුණා. මහජන මතයත් පාර්ලිමේන්තු සංවිධානයත් එක්වීම නිසා නවීන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රම බිහිවී තිබෙනවා.

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිසියාකාරව ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ එය පාලනය කරන ප්‍රතිපත්තිත්, කාර්යපරිපාටිත් නිසා බව අප සැළකිල්ලට ගන්න ඕන. මෙම විනය නොතිබුණොත් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අවුල් සහගත තත්ත්වයකට පිරිහෙනවා. එයින් ඇතිවන ප්‍රතිඵල විනාශකාරීයි. මෙහිදී අනතුරට භාජනය වන්නේ මිනිස් නිදහස. මේ අවුල තුළින් ජයග්‍රාහකයා ලෙස හිස ඔසවන්නේ ඒකාධිපතිවාදයයි. ආසියාතික කලාපයේ යටත් විජිතවාදයේ ඒකාධිපතිවාදය ක්‍රියාත්මක වෙනවා අප දැක තියෙනවා. අපේ ජනතාවගෙනුත් අපි ඒ බැව් දැන සිටිනවා. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති කරගන්න අපට දුෂ්කර අරගලයක් කරන්නට සිදුවුණා. එම නිසා අප ඒ පාලන ක්‍රමය හොඳින් රැක බලා ගන්න ඕන. ආරක්ෂා කරගන්න ඕන. ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයකට අයත්වන සෑම කෙනෙක්ම එහි ව්‍යවස්ථාත් අරමුණුත් හොඳින් තේරුම් ගැනීම, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂාකර ගැනීමට තිබෙන එක් හොඳ ක්‍රමයක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්.

අද ලොව පුරාම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ සුළං රැළි තදින් හමන්න පටන්ගෙන තිබෙනවා. සෑම ආකාරයකම ඒකාධිපතිවාදය පසුබැහැගෙන යනවා. අද සෑම අවස්ථාවකම වාගේ ඒකාධිපතිවාදය ඉවත්කොට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිහිටුවාගැනීම වැදගත් දෙයක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළින් මිනිස් නිදහස දේශපාලන වශයෙන් එන්ට එන්ටම වැඩි වැඩියෙන් ප්‍රකාශ වෙනවා. මෙතැනදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වශයෙන් අනිවාර්යයෙන්ම අදහස් කරන්නේ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි. නමුත්, අප මේ ගැන ඕනෑවට වඩා කලින්, එමෙන්ම ඕනෑවට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයකට සතුටු වෙන්න නරකයි. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නමැති පැළෑටිය ඉතා දුබල එකක් බව අප කල්පනා කරන්න ඕන. විශේෂයෙන්ම එය, හැදෙන වැඩෙන ළපටි කාලයේ දී පහසුවෙන්ම විනාශ වී යන්න ඉඩ තිබෙනවා. එය නිසි ලෙස හද වඩාගත්තේ නැත්නම් එය වෙනුවට වැඩෙන්නේ ඒකාධිපතිවාදයයි. එහෙම වුණොත් ලබාගත් නිදහස නැවත පහසුවෙන්ම විනාශවී යනවා.

ඉතින් අප පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ බලතහර ශක්තිමත් කරන්නේ කොහොමද ? මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාමාර්ග දෙකක් ඉතාම වැදගත් වෙනවා. පළමුකොටම, යල්පැනගිය පැරණි ක්‍රමවලින්

තවමත් ඉතිරිව තිබෙන කොටස් අප ඉවත්කර දමන්න ඕන. මේ සඳහා බොහෝවිට අපට බාහිර රටවලිනුත් ආධාර අවශ්‍ය වෙනවා. රජය සම්බන්ධයෙන් පවතින ආකල්ප වෙනස් කරවන දේශපාලන අධ්‍යාපනයක් පුළුල් වශයෙන් දීමත් මේ සඳහා අවශ්‍ය වෙනවා. සියල්ලටම වැඩිය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයට සම්බන්ධව සිටින සියලුදෙනා වගකීමේ හැඟීමෙන් යුතුව ක්‍රියාකිරීම අවශ්‍යයි. විධායක බලය දරන අය තීරණාත්මකව ක්‍රියාකරන්නත් වගකීමේ සංකල්පය පිළිගෙන ක්‍රියා කරන්නත් බැඳී සිටිනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපක්ෂයේ සිටින අයගේත් යුතුකමක් තිබෙනවා ඵලදායී ආකාරයට. ප්‍රයෝජනවත් ආකාරයට හැසිරෙන්න. බාධා කිරීම. වැරදි ලෙස හැසිරීම. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් ලැබෙන වරප්‍රසාදවලින් අයථා ප්‍රයෝජන ගැනීම ආදිය නිසා නිසැකවම මුළුමහත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයම දුර්වල වෙනවා. වගකීමෙන් තොර හැසිරීමත්. නොපැසුණුකමත් නිසා පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය භාවිතා කරන අයම එහි විනාශය ඇතිකරන අය බවට පත් වෙන්න පුළුවන්. පාර්ලිමේන්තු කටයුතුවල යෙදෙන සැමදෙනාම මේ අනතුර ගැන දැනගෙන සිටින්න ඕන.

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වඩාත් ශක්තිමත් කරන්න පුළුවන් තවත් මඟක් තිබෙනවා. එය තමයි, පාර්ලිමේන්තු පරිචයත්, කාර්ය පිළිවෙලත් සුපරීක්ෂාකාරීව ක්‍රියාත්මක කිරීම. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාදාමයට කොතැනක වුවත් පොදුවේ අදාළවන යම් යම් මූලික ප්‍රතිපත්ති තිබෙනවා. නමුත් මේ ව්‍යවහාර විධි හා කාර්ය පිළිවෙලවල් සෑම සමාජයකම එක හා සමාන ආකාරයට ක්‍රියාත්මක විය යුතු යයි අප සිතිය යුතු නැහැ. රටේ සංස්කෘතික පරිසරයට ගැලපෙන පාර්ලිමේන්තු ව්‍යවස්ථා භාවිතයෙන් පමණයි සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබන්න පුළුවන්. බාහිර සම්ප්‍රදායන්, බාහිර විධි ඉහමත පැටවීමෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මක කරන්න ජනතාව තුළ තිබෙන කුසලතා මතුකරගන්න බැහැ. සෑම ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක්ම පිටතින් ලබාගන්න පුළුවන් ප්‍රයෝජනවත් දේ ලබාගන්න ඕනෑ; ප්‍රයෝජනවත්ව ක්‍රියාත්මක කළහැකි දේ තහවුරු කරගන්න ඕනෑ; ස්වකීය අවශ්‍යතා ඉටුකරගන්න ඉවහල්වන දේ නිර්මාණය කරගන්න ඕනෑ.

සංවර්ධනය වන රටවල බොහෝවිට පවතින්නේ ක්‍රියාශීලී උද්‍යෝගීමත් සමාජ. සමහරවිට ජනතාව තුළ තිබෙන උද්‍යෝගය හා වේගය පාර්ලිමේන්තු ක්ෂේත්‍රයටත් ගලායනවා. මෙය සෑමවිටම සුදුසු නොවුණත් අපට තේරුම්ගන්න පුළුවන්. ඒවාගේ තත්ත්වයන් ඇතිවන විට අදාළ කාර්ය පරිපාටි සම්පූර්ණයෙන්ම, එමෙන්ම තරයේම ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ. දුර්වලකමටත්, කුහකකමටත් පාර්ලිමේන්තු ව්‍යවහාරය තුළ ඉඩක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තු කාර්ය පරිපාටිවල අරමුණ ව්‍යවස්ථාදායක හා වෙනත් කටයුතු විධිමත් කිරීම පමණක් නොවෙයි. ඕනෑම පාර්ලිමේන්තුවක ගෞරවය ආරක්ෂාකර ගන්නත් ඒවා අවශ්‍යයි. පාර්ලිමේන්තුවේ ගෞරවය පිරිහුනාම පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිළිබිඹු කරන සාරධර්මත් පිරිහෙනවා. කුමන අව්‍යාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක් තුළවත් මෙය සිදුවිය යුතු නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවලට සහභාගීවන අය මෙන්ම පාර්ලිමේන්තුවල මුලසුන් දරන අයත් මෙබඳු තත්ත්වයන් ඇතිවීම වැළැක්වීමට තමන්ට පැවරී තිබෙන වගකීම අතපසු නොකළ යුතුයි.

පාර්ලිමේන්තු කටයුතුවලදී පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග උල්ලංඝනය නොකළ යුතු ශුද්ධවූ දෙයක් හැටියට සලකන්න ඕනෑ. පෞද්ගලික රුචි අරුචිකම් ඉක්මවා ඒවා ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නොකොළොත් පාර්ලිමේන්තුවේ තත්ත්වය හෑල්ලූ වෙනවා. පාර්ලිමේන්තුව නීතියක් නැති තැනක් බවට පත් වෙනවා. අවශ්‍යතාවය අනුව ස්ථාවර නියෝග සංශෝධනය කළහැක. කිසියම් ස්ථාවර නියෝගයක් එසේ පවතින තාක්කල් එය කඩ නොකළ යුතුයි. පෞද්ගලික හිතුමතය නිසාවත් දේශපාලන අරමුණු නිසාවත් යුතුකම ඉටුකිරීමට අඩුපාඩුවක් වන්නට කිසිවිටෙකත් ඉඩ නොතැබිය යුතුයි. බොහොමයක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩල මේ සම්බන්ධයෙන් වාසනාවන්තයි. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ පළමුවන චාර්ල්ස් රජතුමාගේ කාලයේ ඉඳලාම පාර්ලිමේන්තුවේ මුලසුන දැරූ පුද්ගලයෝ. එවකට බ්‍රිතාන්‍ය පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායකවරයා මේ සම්බන්ධයෙන් කළ ප්‍රකාශය තමන්ගේ ඇඳහිල්ල හැටියටම තබාගෙන තිබෙනවා.

ඒ කීර්තිමත් කථානායකවරයා මෙන්න මෙහෙම කිව්වා : "මට මා කැමති අන්දමට දකින්න ඇස්වත්, මා කැමති අන්දමට කථා කරන්න දිවක්වත් නැහැ............ මා දකින්නෙත් කථා කරන්නෙත් මේ ගරු සභාව මට නියම කරන විධියට පමණයි." පාර්ලිමේන්තුවේ හැඟීම පාර්ලිමේන්තු නීතියයි. මෙය පාර්ලිමේන්තුව තුළ කවුරුත්

2 -

...ස්තුව තිබෙන ශික්ෂා පදයක්. ලෝකයේ අප වසන කලාපය ගැන කියනවා නම්, ඉන්දියාවේ ශ්‍රී ජ්. වී. මවලන්කා. ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ෆ්‍රැන්සිස් මොලමුරේ වැනි ශ්‍රේෂ්ඨ කථානායකවරුන් තමන් කෙරෙහි තබන ලද විශ්වාසය සම්පූර්ණයෙන්ම රැකගත්තා.

පාර්ලිමේන්තුව සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මකවීමට නම් මේ විශ්වාසය අත්‍යවශ්‍යයි. මේ විශ්වාසය කඩකරන අය කරනු ඇතැයි විශ්වාස කළ හැක්කේ විශ්වාසය කඩකිරීම පමණි. අනාදිමත් කාලයක සිට පැවතෙන පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයෙන් අපට ලැබෙන පණිවිඩය එයයි. පාර්ලිමේන්තු පරිචයෙනුත් කාර්ය පිළිවෙලිනුත් වැඩිම විශ්වාසය ඇති කරන්නේ ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන අය විශ්වාසය දිනාගන්නා විටයි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක ජනතාවගේ ස්වෛරීත්වය, අන් සියල්ලටම වඩා බලගතුයි. මූලික වශයෙන් බලනවිට ජනතාව එය තමන්ගේ නියෝජිතයන්ට පවරා ඔවුන් මාර්ගයෙන් ක්‍රියාත්මක කරනවා. රජයේ තුන් වැදෑරුම් මූලික බලතල ජනතාවගෙන් ලැබෙන බව ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විශේෂයෙන් සඳහන්කර තිබෙන අයුරු තමුන්නාන්සේලාට පෙනී යාවි. ව්‍යවස්ථාදායක බලය ගැබ්ව තිබෙන්නේ ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කරගත් පාර්ලිමේන්තුව තුළ. විධායක බලය රඳාතිබෙන්නේ කෙළින්ම ජනතාව විසින් ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කරගත් ජනාධිපතිවරයෙකු වෙත. අධිකරණ බලය පාර්ලිමේන්තුව විසින් විවිධ උසාවි හා විනිශ්චය සභා සහ ආයතන මගින් ක්‍රියාත්මක කරනවා. රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ මෙකී අංශවල අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් ජනතාවගේ ස්වෛරී බලය උල්ලංඝනය වීමක් සිදු නොවීම සහතික කෙරෙනවා. මේ අංශ අතර පවතින සමතුලිතතාවයෙන් ජනතාව තබා තිබෙන විශ්වාසය සහේතුක බවත් පෙන්නුම් කරනවා.

ජනතාවගේ ස්වෛරීත්වය සර්ව සම්පූර්ණ ආකාරයෙන්ම අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අන්තර්ගත කරන්න අප නොයෙක් ආකාරයෙන් උත්සාහ කර තිබෙනවා. මේ අරමුණු ඉටුකර ගැනීම සඳහා අපි ව්‍යවස්ථාදායකයත්, විධායකයත් යන දෙකම කෙළින්ම ඡන්දදායකයන්ට වගකිව යුතු බවට පත්කර තිබෙනවා. ඉතා වැදගත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් අපි ජාතික ජනමත විමසීම් පැවැත්වීමට ඉඩකඩ සලසා තිබෙනවා. පොදුජන අභිමතය ප්‍රකාශ වන්නට හැකිතරම් ඉඩකඩ සැලසීම අතින් බලනවිට අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව

එක්තරා ප්‍රමාණයක විශේෂත්වයක් උසුලනවා. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතාන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අපේ සංකල්පය මේ මගින් පැහැදිලි වෙනවා. කඩාකප්පල්කාරීන් ටික දෙනෙක් අපේ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා මගිනුත්, භීෂණය මගිනුත් විනාශ කර දමන්න තැත්කර තිබෙන බව ඇත්ත. නමුත් අපේ ජනතාවගෙන් විශාල බහුතරයක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට මුළුමනින්ම සහයෝගය දක්වන, ඇපකැප වුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජන සමූහයක්.

මීට අවුරුදු එකහමාරකට පමණ ඉස්සර මේ වගේ ජාත්‍යන්තර රැස්වීමක් ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වීම ගැන හිතන්නවත් බැරි තත්ත්වයක් තිබුණු බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා නිසැකයි. ජන්ද බලය යටකරගෙන වෙඩි උණ්ඩය හිස ඔසවා සිටියා. ඒ තර්ජන එල්ල වෙලා තිබුණේ එක් පුද්ගලයකුගේ දෙන්නෙකුගේ ජීවිතයට පමණක් නොවේ. සමාජයේ සියලු දෙනාගේම ජීවිතයට ඒ තර්ජනය එල්ල වී තිබුණා. සන්නද්ධ ත්‍රස්තවාදී කල්ලිවල තර්ජනය සාමාන්‍ය මහජනයාට පමණක් නොවෙයි. ජනතාවගේ ජන්දයෙන් තේරී පත් වුණු නියෝජිතයන්ටත් එල්ල වී තිබුණා. ඒ ත්‍රස්තවාදීන් ජනතාවගේ නියෝජිතයන්ට නිකම්ම තර්ජනය කලා පමණක් නොවෙයි ඔවුන් ඝාතනය කලා – මෘග අන්දමට ඝාතනය කලා. අපේ පාර්ලිමේන්තු මැති ඇමැතිවරුන් කීප දෙනකුත් මේ විදියට ඝාතනය කරනු ලැබුවා.

මීට අවුරුදු එකහමාරකට කලින් තිබුණු තත්ත්වය ඒකයි. මේ ත්‍රස්තවාදීන්ට විරුද්ධව ඇඟිල්ලක්වත් ඔසවන්න කවුරුවත් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. නමුත් දැන් තමතත්ත්වය වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. දැන් අපට නොයෙක් උසස් සාරධර්ම ගැන අයිතිවාසිකම් ගැන, ඒවාගේ නොයෙක් තවත් දේ ගැන කථා කරන්න පුළුවන්. ඒ කාලයේ තිබුණේත් භයානක තත්ත්වයක්. ඒ කාලයේ භීෂණය රජකම් කලා. හැම දෙනාම ජීවත් වුණේ බියෙන්.

විශේෂයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව මහජන ජන්දයෙන් තේරී පත් වී ටිය මහජන නියෝජිතයන්ට තර්ජන එල්ල වෙලා තිබුණා. මහජන න්දයෙන් ලැබී තිබුණු නියෝජිත තනතුරු අතහැර දමන්න කියා ුන්ට බලකරනු ලැබුවා. ඔවුන්ට නිකම්ම තර්ජන එල්ල කලා ණක් නොවෙයි. ඔවුන් අසුවුණු තැන ඝාතනය කලා. ගැමි මට්ටමේ ා ජාතික මට්ටමට යනකම්ම ජන්දයෙන් තේරී පත්වී සිටිය ජන නියෝජිතයන්ට අත් වෙලා තිබුණු තත්ත්වය ඒකයි.

තමුත් දැන් තත්ත්වය වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. දැන් අපට බියක් සැකක් නැතිව අපේ උසස් උතුම් අරමුණු ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීම ගැන අප මේ රටේ මහජනතාවට ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ඒ වගේම ඡන්දයෙන් තේරී පත් වුණු මහජන නියෝජිතයන්ගේ අයිතිවාසිකම් නැවත ස්ථාපිත කිරීම ගැනත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතන ආරක්ෂා කිරීම ගැනත් අප අපගේ සන්නද්ධ හමුදාවන්ට හා පොලිසියටත් කෘතඥ වෙන්න ඕනෑ.

අපේ රටවල් මෙන්ම, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයට අයත් අනිකුත් රටවල් බොහොමයකුත් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පවතින රටවල්. දශක කිහිපයක් මුළුල්ලේම අපේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු තොරතුරු හුවමාරු කරගෙන තිබෙනවා. පුළුල් සම්බන්ධතා ඇතිකර ගැනීමේ යෙදී තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු ආණ්ඩුක්‍රම පිළිබඳ විවිධ මත අවබෝධ කර ගැනීමට අපට මෙයින් ඉඩකඩ ලැබී තිබෙනවා. සමාන්තර ක්‍රමවලින් ලැබෙන විවිධ ප්‍රයෝජන කිරා මැන බලන්නටත් අපට එයින් හැකි වී තිබෙනවා. අපි ඉකුත් යුගයේදී ඔවුනොවුන්ගෙන් බොහෝ දේ ඉගෙන තිබෙනවා. දැන් නැවත වරක් අපේ නිර්මාණ ශක්තිය බෙදාහද ගැනීමට අපට කාලය එළඹ තිබෙනවා.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෝකය තුළ අද කැපී පෙනෙන වෙනස්කම් පහළ වෙමින් තිබෙනවා. සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රම ගැන අද වැඩි වැඩියෙන් සැළකිල්ලක් දක්වෙනවා. නූතන තාක්ෂණික ක්‍රම අද භාවිතයට ගන්නවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කාර්ය භාරයට නව අංගෝපාංග එක්වෙනවා. ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩල පුළුල්වීමත් සමග පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා අතිරේක වැදගත්කමක් ලබාගන්නවා. සංකල්පිත අතින් මෙන්ම, ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරිත්වය අතිනුත් ජාතික පාර්ලිමේන්තු අතර මෙන්ම කලාපීය කණ්ඩායම් අතරත් තිබෙන සම්බන්ධතා පරීක්ෂා කළ යුතුව තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුව විසින් ජනමාධ්‍ය ප්‍රයෝජනයට ගැනීමත් පාර්ලිමේන්තු කටයුතු ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කර හැරීමත් සළකා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. මේ හැම දෙයකින්ම පිළිබිඹු වන්නේ අද සැම තැනකම සමාජය වෙනස් කිරීමට ක්‍රියාත්මක වන බලවේගයි.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

අප අයත් වූද අපට අයත් වූද ව්‍යවස්ථාදයක සභාවත් දූත් බිහි වෙමින් තිබෙන මෙම නව රටා ගැන හැඟීමක් දැනීමක් ඇතිව සිටීම අවශ්‍යයි. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාකරන සම්ප්‍රදායානුකූල ක්‍රමවලට අභියෝග එල්ලවන්න පුළුවන්. පරිචයත්. කාර්ය පිළිවෙලත් බොහෝ සෙයින් නවීකරණය කිරීම අවශ්‍ය වෙන්න පුළුවන්. ඒ අභියෝගවලට මුහුණදීමට මෙවැනි සම්මන්ත්‍රණ ආධාර වෙනවා නොඅනුමානයි.

තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රයත්නවල තවත් පැත්තක් තිබෙනවා. ජාත්‍යන්තර රැස්වීම්වල දී මා ලැබූ අත්දැකීම් තුළින් මට පෙනීගොස් තිබෙනවා, එයින් ගොඩනැඟෙන මිතිස් සබඳතා අපට අත්වන ඉතා වැදගත් ප්‍රයෝජනයක් බව. තමුන්නාන්සේලා ලෝකයේ වඩ වඩාත් අන්‍යොන්‍ය සහයෝගය ඇති විය යුතු ප්‍රදේශවලින් පැමිණෙන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් බව නිසැකයි. අන්තර් කලාපීය මිතුරු බැමි අප හැමදෙනාටම ආරක්ෂාවක් සළසනවා. අපේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් අතර පෞද්ගලික හිතමිතුරුකම් ඇතිවීමෙන් සහයෝගීතාවයට මං පැදීම පහසු වෙනවා. ඔවුනොවුන් දැනහැඳින ගැනීමට ලැබුණ විට එකිනෙකාගේ අවශ්‍යතා අවබෝධ වෙනවා. මේ ප්‍රදේශයට උවමනාකරන මිත්‍රත්වයත් හොඳ හිතත් පිළිබඳ පණිවිඩය තමුන්නාන්සේලාගේ පාර්ලිමේන්තුවලට දන්වා සිටින්න පුළුවන්. ඒ මගින් ලෝකයේ අප ජීවත්වන කොටසේ පොදු අනාගත සුබසෙත සඳහා තමුන්නාන්සේලාට දයකවන්න පුළුවන්.

මේ අකාරයට බලනවිට ලබන සතියට නියමිත තමුන්නාසේලාගේ සම්මන්ත්‍රණය යෝජිත න්‍යාය පත්‍රයෙන් කියවෙනවාට වඩා වැඩි යමක් කළහැකි, වඩාත් අර්ථාන්විත සම්මන්ත්‍රණයක් වනවා නිසැකයි. පාර්ලිමේන්තු පරිචය හා කාර්යය පිළිවෙල ගැන හිත යොමු කරන ගමන්ම, දකුණු ආසියාවේ පුරාණ පඬිවරුන්ගේ මෙන්න මේ උපදේශයටත් සිත යොමු කරන්න වටිනවා : "වසුධෛව කුටුම්භකම්" - මුළු ලොවම එකම පවුලකි. අන්න ඒ සමගිය හා සහෝදරත්වයත්, අත්දැකීම් බෙදාහදා ගැනීමට සහයෝගී වීමේ හැඟීමත් පෙරදැරි කරගෙන මා අද තමුන්නාන්සේලාට සුබ පතනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ සම්මන්ත්‍රණය සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ස්තුතියි.

பண்டாரநாயக ஞாபகார்த்த சர்வதேசமாநாட்டு மண்டபத்தில்
1991 சனவரி 16 ஆம் திகதி புதன்கிழமையன்று இடம் பெற்ற
ஆசிய, தென்கிழக்காசியப் பிராந்தியத்தின் பாராளுமன்ற
செயல்முறை, நடைமுறை பற்றிய பொதுநலவரசுக்
கருத்தரங்கின்போது

அதிமேதகு சனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள்

ஆற்றிய அங்குரார்ப்பண உரை

உங்கள் அனைவரையும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கின்றேன். இவ்வேளையில் சமாதானத்தினதும் பலரின் உயிர்களினதும் கதி எவ்வாறிருக்குமோ என்று கூறமுடியாதிருக்கின்றது. இந்தக் காலந் தாழ்ந்த கட்டத்திலிருந்தல் சுயாதீன புத்தியும் சமாதானமும் நிலை கொள்ளுமென நாம் எல்லோரும் பிரார்த்திப்போமாக. பாராளுமன்ற செயல்முறை மற்றும் நடைமுறைபற்றிய பொதுநலவரசு பாராளுமன்ற அவையின் கருத்தரங்கில் பங்குபற்றுவதற்காக நீங்கள் இங்கே குழுமி இருக்கிறீர்கள். பொதுநலவரசு பாராளுமன்ற அவை சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் கூடியது. எமது நாட்டுக்கு சர்வசனவாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகள் பூர்த்தியானதை முன்னிட்டு கொண்டாடப்பட்ட விழாவில் பங்குபற்றுவதற்காகவே பொதுநலவரசுப் பாராளுமன்ற அவை அன்று எமது நாட்டில் கூடியது.

இலங்கையில் முதிர்ந்த குடிமக்கள் அனைவரும் வாக்குரிமையினைப் பெற்று இப்பொழுது அறுபது ஆண்டுகள் கழிந்துள்ளன. அக்காலப்பகுதியில் எங்கள் பாராளுமன்றங்களுக்கு உறுப்பினர் களைத் தெரிவுசெய்யும் பொருட்டு பதினொரு பொதுத் தேர்தல்கள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன. அதனால் ஆசியாவில் மிகப்பழையதும் இடையீடற்றதுமான சனநாயக ஆட்சியாக இலங்கை விளங்குகின்றது. எவ்வாறாயினும் இடையறாத நிலைப்பேறு மட்டும்போதாது. சனநாயகத்தின் காலநீட்சியானது சனநாயகத்தின் செயல் மாட்சியோடு ஒத்திருத்தல் வேண்டும். தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்பது அதன் அர்த்தமாகும். எனவேதான் இலங்கையில் வாழுகின்ற எங்களுக்கு உங்கள் கருத்தரங்கு சிறந்த பயனை அளிக்குமென நான் நினைக்கின்றேன். எனவேதான் இக்கருத்தரங்கில் பிரதிநிதிகளாகப் பங்குபற்றுகின்ற ஏனைய நாடுகள் அனைத்திற்கும் உங்கள் கருத்தரங்கு சாலப் பொருத்தமாக அமையுமென்பதையும் நான் கருதுகின்றேன்.

மிக அண்மைக்காலத்திலிருந்துதான் பாராளுமன்றமுறை யானது சனநாயக ஆட்சிமுறையோடு இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. பண்டைக்காலத்தில் பல்வேறுபட்ட பாராளுமன்ற முறைகள் நிலவின. அப்பாராளுமன்ற முறைகளின் கீழ் போற்றத் தக்க செயல்முறைகளும், நடைமுறைகளும் வழக்கத்துக்கு வந்தன. அவற்றின் அடிப்படையில்தான் இன்றைய பாராளுமன்ற சட்டதிட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், அப்பண்டையப் பாராளுமன்றமுறைகள் மக்கள் அபிப்பிராயங்களை உண்மை யாக பிரதிநிதித்துவம் செய்யவில்லை. அப்பாராளுமன்றங்களில் மக்கள் அனைவரும் பங்குகொள்ளவில்லை. அவற்றின் தேர்தல் தொகுதிகள் ஓர் எல்லைக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

சனநாயக ஆட்சிமுறைக்கு நீண்ட சரித்திரம் உள்ளது. பண்டைய கிரேக்க நாட்டில் நிலவிய நகர – அரசுகள் சிலவற்றால் மேற் கொள்ளப்பட்ட அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மூலம் சனநாயக ஆட்சிமுறை ஐரோப்பாவிற்கு அறிமுகமானது. தெற்காசிய நாடுகளில் பண்டைய கிராம பஞ்சாயத்துமுறை அமுலிலிருந்தது. ஆனால், இப்பழைய முறைகளும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சனநாயக முறைகளும் நவீன தேசீய அரசுமுறை நிலவுகின்ற நாடுகள் அனைத்துக்கும் ஒத்தநிலையில் இருக்கவில்லை. அச்சனநாயக முறைகள் ஆலோசனை மன்றங்களுக்கு ஒப் பானவை களாகும். அவை சட்டவாக்கத்தில் அவ்வளவு ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை.

ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசியல் சார்ந்த மிகப்பெரிய புதுமாற்றமொன்று தோற்றமெடுத்தது. அந்த மாற்றத்தின் விளைவாகப் பாராளுமன்றச் சனநாயக முறை தோன்றியது. நாட்டில் வாழுகின்ற மக்கள் அனை வரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமாறு தேசியப் பேரவை களின் தோற்றமானது சுதந்திர வேட்கையின் மாபெரும் வளர்ச்சியாகும். ஆயினும், ஒழுங்கு நிலவாத சுதந்திரமானது நல்லபயனைத் தருவதில்லை. சனநாயகப் பேரவைகளை ஒழுங்கான முறையில் நடாத்துவதற்கு பாராளுமன்ற முறைகளைச் சோத்துக் கொள்வதன் அவசியம் ஏற்பட்டது. பொதுமக்களது மனத்துணிவினதும், பாராளுமன்ற அமைப் பாண்மைகளினதும் ஒருங்கிணைப்பின் விளைவாக நவீன சனநாயக ஆட்சிமுறைகள் தோன்றியுள்ளன.

பாராளுமன்றச் சனநாயகத்தை ஒழுங்குபடுத்துகின்றகொள்கைகளின் காரணமாகவும் நடைமுறைகளின் காரணமாகவும், அது இனிது செயற்பட்டுவருகின்றது. இத்தகைய கட்டுப்பாடு இல்லாதவிடத்து, பாராளுமன்ற சனநாயகமுறையானது பேரழிவினை விளைவிக்கும் ஒழுங்கற்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுமென்பது திண்ணம். அதனால் சுதந்திரம் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சர்வாதிகார ஆட்சி வெற்றி பெறுகின்றது. ஆசியப் பிராந்தியத்தில் வாழுகின்ற எங்களுக்கு குடியேற்றநாட்டுக் கொள்கையின் சர்வாதிகாரம் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். எமது நாடுகளில் வாழுகின்றபொதுமக்கள் வாயிலாகவே நாங்கள் அதனை நன்றாக அறிந்துள்ளோம். பாாராளுமன்றச் சனநாயகமுறையினைத் தாபித்துக் கொள்வதற்காக நாங்கள் பெரிய போரட்டங்களை நடாத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். அதனை நாங்கள் உயிரினும் மேலாகப் பாதுக்காக்க வேண்டும். சட்டவாக்க மன்றமொன்றில் உறுப்பினர்களாகப் பதவிவகிக்கின்ற அனைவரும் அம்மன்றத்தின் விதிகளையும் நோக்கங்களையும் கடைப்பிடித்து நடந்துகொள்வதை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் நாங்கள் எமது பாராளுமன்ற சனநாயக ஆட்சிமுறையினை பேணிக் காக்க முடியும்.

இன்று நாம் வாழும் உலகம் பூராவிலும் சனநாயகத் தென்றல் வீசுகின்றது. பல்வேறுபட்ட சர்வாதிகார ஆட்சிகள் வீழ்ந்து வருகின்றன. சர்வாதிகாரம் நிலவிய நாடுகளில் அதற்குப் பதிலாகப் பெரும்பாலும் சனநாயகமே தழைத்தோங்குவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மனித சுதந்திரம் சனநாயகத்தினூடாகவே அரசியல்வடிவம்பெற்று வருகின்றது. அத்தகைய சனநாயகங்கள் பாராளுமன்றச் சனநாயகங் களாகவே இருப்பதும் தெரிகிறது. ஆனால், நாம் இத் தோற்றப் பாட்டினைக் கண்டு அளவுக்கு அதிகமாக உவகையடையக்கூடாது. பாராளுமன்றச் சனநாயகமானது அதன் வளர்ச்சிப்பருவத்தில் எளிதில் வாடக் கூடிய தாவரத்துக்கு ஒப்பானதாகும். அதுசரிவர இயங்கத் தவறிவிட்டால் அடக்கு முறையாட்சி மீண்டும் தலைகாட்டலாம். வென்றெடுத்த சுதந்திரமும் எளிதில் பறிபோகலாம்.

அங்ஙனமாயின், பாராளுமன்றச் சனநாய அமைப்புகளைப் பலப்படுத்த நாங்கள் என்ன செய்தல் வேண்டும் ? இரண்டு மிகமுக்கியமான அணுகுமுறைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, நாங்கள் பழைய முறைகள் சார்ந்த பயனற்றுப் போன

போக்குகளை அகற்றுதல் வேண்டும். இதற்குப் பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து உதவிகள் கிடைப்பது அவசியமாகும். அரசாங்கம் பற்றி மக்கள் கொண்டுள்ள மனப்பான்மைகளை மாற்றத் துணைபுரிகின்ற பரந்த அரசியல் அறிவினைப் புகட்டுவதும் அவசியமாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சனநாயகத்தோடு தொடர்புகொண்ட ஆட்சியாளர்கள் அனைவரும் பொறுப்புடையவர்களாக நடந்து கொள்வதும் அவசியமாகும். நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்டவர்கள் உறுதியான தீர்மானங்களை எடுப்பவர்களாகவும் பதில் சொல்லுந் தகவுக்கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்பவர் களாகவும் இருப்பது அவசியமாகும். சனநாயகம் தழுவிய எதிர்கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆக்கபூர்வமாக நடந்துகொள்ள வேண்டியவர்கள் ஆவர். மாமன்றவேலைகளுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுதல், தவறான நடத்தை, பாராளுமன்றச் சனநாயகம் சார்ந்த சிறப்புரிமைகளைத் தவறான முறையில் பிரயோகித்தல் என்பனவற்றின் மூலம் சனநாயகமே செயலிழந்துபோகும். பாராளுமன்றச் சனநாயகத்தைப் பின்பற்றுபவர்களது பொறுப்பற்ற செயல்கள் காரணமாகவும் முதிராமை காரணமாகவும் பாராளுமன்ற முறை அழிந்து போகலாம். பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புகொண்டவர்கள் இந்த அபாயங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, செயல்முறைகளையும் நடைமுறைகளையும் கவ்னமாகப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் பாராளுமன்றச் சனநாயக முறையினை நாங்கள் வலுப்படுத்த முடியும். பாராளுமன்றச் செயல்முறைகளுக்குப் பொதுவான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் சிலவுள்ளன. என்றாலும், பாராளுமன்றச் செயல்முறைகளும் நடைமுறைகளும் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென நாங்கள் கருதலாகாது. கலாசாரச் சூழலுடன் ஒத்தியலுகின்ற பாராளுமன்ற விதிகளைக் கடைப்பிடித்தால் மட்டுமே வெற்றியினைப் பெறமுடியும். வெளிநாட்டு மரபுகளையும் அமைப்புகளையும் வலிந்து புகுத்துவதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கட்தொகுதியினரின் பாராளுமன்றமேதாவிலாசத்தை வளர்க்க முடியாது. ஒவ்வொரு சட்டவாக்க மன்றமும் வேறிடத்திலிருந்து பயனுள்ளவற்றை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நடைமுறைச் சாத்தியமானவற்றை சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன், தமது தேவைகளுக்கு ஏற்புடையனவற்றை ஆக்கிக்கொள்ளலும் வேண்டும்.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

வளர்முக நாடுகள் பெரும்பாலும் உயிர்த்துடிப்புமிக்க சமுதாயங்களாகத் திகழ்கின்றன. சிலபோது, இந்த உயிர்சக்திகள் கட்டுக்கடங்காது பாராளுமன்ற அரங்குகளில் எதிரொலிப்பதும் உண்டு. அது எங்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியும். ஆனால் அது இடையறாது நிகழுதல் வரவேற்கத்தக்கதல்ல. அத்தகைய தருணங்களில் ஏற்புடைய நடைமுறைகள் உறுதியாகவும் முற்றுமுழுதாகவும் பிரயோகப்படுத்தப்படல் வேண்டும். பாராளுமன்ற நடைமுறைகளை பொறுத்த வரை, பலவீனத்துக்கும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுதற்கும் இடமில்லை. பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் சட்டவாக்கமன்ற நடத்தை யினையும், அலுவல்களையும் ஒழுங்குறுத்துவதற்கு மட்டுமன்றி பாராளுமன்றத்தின் மாட்சிமைமிக்க மதிப்பினைப் பேணுவதற்கும் பின்பற்றப்பட்டுவருகின்றன. அந்த மதிப்புக்கு இழுக்கு ஏற்படு மிடத்து பாராளுமன்றத்தின் விழுமியங்களுக்கும் இழுக்கு ஏற்படுகின்றது. இது உண்மையான எந்தச் சனநாயக ஆட்சியின் கீழும் இடம் பெறலாகாது. இதனைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்குப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்றத்துக்குத் தலைமை தாங்குபவர்களும் தவறக்கூடாது.

பாராளுமன்ற நடைமுறைகளைப் பொறுத்தவரை, நிலையியற் கட்டளைகள் மிகப் புனிதமானவை. அவை தனிப்பட்டவர்களின் கருத்துக்களைக் கடந்து நிற்றல் வேண்டும். இல்லாவிடின் பாராளுமன்றங்களின் மதிப்பு இறக்கப்பட்டு அராஜகம் தாண்டவமாடும். ஏலவேயுள்ள நிலையியற்கட்டளைகள் அவசியத்திற்கிணங்க திருத்தப்படுகின்றவரையில், அவற்றிற்கு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டுமேயன்றி, அவற்றை மீறுதல் ஆகாது. தனிப்பட்டவர்களின் தப்பெண்ணங்களால் அல்லது அரசியல் பேராசைகளால் கடமை நிறைவேற்றுகைக்கு இழுக்கு ஏற்படக்கூடாது. சனநாயகச் சட்டவாக்கமன்றங்கள் பல இது தொடர்பில் மாசற்றனவாகப் பணிபுரிந்துள்ளன. பிரித்தானிய நாட்டின் 1 ஆவது சார்ள்ஸ் மன்னரின் காலந் தொட்டுப் பாராளுமன்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய சபாநாயகர்கள் அக்காலத்துப் பிரபுக்கள் சபையின் சபாநாயகரின் பின்வரும் கூற்றினை தாரகமந்திரமாக அனுசரித்து வந்துள்ளனர். "இம் மாண்புமிக்க சபை என்னைப் பணிக்கின்ற விதத்திலன்றி வேறுவிதமாகக் காணும் கண்கள் அல்லது பேசும் நாக்கு எனக்கு இல்லை" பாராளுமன்றத்தின் அபிப்பிராயமே பாராளு மன்றத்தின் சட்டமாகும். பாராளுமன்றத்தால் வகுத்துக்

கொள்ளப்பட்ட பற்றுறுதிக் கொள்கை அதுவாகும். நாம் வாழுகின்ற இப் பிராந்தியத்தில், இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஜி. வீ. மாவலங்கா, இலங்கை நாட்டைச் சேர்ந்த சேர் பிரான்சிஸ் மொலமுறே ஆகிய மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர்கள் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த அந்த விசுவசாத்திணைக் காப்பாற்றியவர்கள் ஆவர்.

இந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பானது பாராளுமன்றம் இனிது இயங்குவதற்கு இன்றியமையாததாகும். பண்டுதொட்டு வளர்ந்து வந்த பாராளுமன்றச் சரித்திரம் அதனைத்தான் எமக்குக் கூறுகின்றது. பாராளுமன்றச் செயல்முறைகளையும், நடைமுறைகளையும் பிரயோகிக்கின்றவர்கள் விசுவாசத்துக்குப் பாத்திரமானவர்களாய் இருக்கும்போது அச் செயல்முறைகளும் மிகுந்த நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாக அமைகின்றன.

சனநாயக ஆட்சியொன்றின் கீழ் மக்களது இறைமை மேலோங்கி நிற்கும். அடித்தளத்திலிருந்து ஆராய்வோமானால், பொதுமக்கள் தமது பிரதிநிதிகளிடம் ஒப்படைப்பதன்மூலம் அதனை பிரயோகித்து வருகின்றனர். இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின்படி அரசாங்கம் பொதுமக்களிடமிருந்து மூன்று பிரதான தத்துவங்களைப் பெறுகின்றதென்பதை உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரம் எமது பொதுமக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சனாதிபதியிடம் நிறைவேற்றுகை அதிகாரம் இருக்கின்றது. சட்டத்துறை அதிகாரத்தை நீதி மன்றங்கள், மன்றுகள், தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் பாராளுமன்றம் பிரயோகித்து வருகின்றது. இவ்வரசாங்க உறுப்புகளுக்கிடையிலான வினைப்படுத்துகையின் மூலம் பொதுமக்களது இறைமையினை மீறுவதைத் தடுப்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுறுப்புகளுக்கிடையிலான சமநிலையினைப் பேணுவதன் மூலம் பொதுமக்களது நம்பிக்கைப் பொறுப்புக்குத் தீங்கு ஏற்படுதல் தடுக்கப்படுகின்றது.

பொதுமக்களது இறைமைக்குரிய தத்துவங்கள் யாவும் எமது அரசியல் யாப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட நாங்கள் பலவழிகளில் ஆவன செய்துள்ளோம். இதன் நோக்கில் சட்டமன்றம், ஆட்சித்துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளும் வாக்காளப் பெருமக்களுடன் நேரடிப் பொறுப்பு கொண்டியங்குவதற்காக சட்டங்களை ஆக்கியுள்ளோம். மிக முக்கியமான விடயங்களைக் குறித்து தேசிய அடிப்படையில்

அவற்றை மக்கள் தீர்ப்புக்குச் சமர்ப்பிக்கவும் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். இயலக்கூடியவாறு பொதுமக்கள் அபிலாசைகள் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் எமது அரசியல் யாப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள சரத்துக்கள் தனிச்சிறப்புடையனவாகும். இதுவே, பாராளுமன்றச் சனநாயகம் பற்றிய எமது கண்ணோட்டமாகும். சனநாயகத்தை அழிப்பதற்கு வன்முறைகளாலும், பயங்கரவாதத்தினாலும் தீயசக்திகள் சில முயன்றுள்ள போதிலும் எமது நாட்டு மக்களுள் பெரும்பான்மையானவர்கள் சனநாயகத்தை ஆதரிக்கின்றவர்களாகவும், அதற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

இலங்கையில் ஒன்றறை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இத்தன்மையிலான சர்வதேசச் கூட்டமொன்றினை நடத்துவது பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கவே முடியாதென்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள் என்றால் சந்தேகமில்லை. வாக்குச் சீட்டுக்களைத் துப்பாக்கி வேட்டுகள் மீறிச் சென்று கொண்டிருந்தன. ஒரு தனி நபரின் வாழ்க்கை மட்டுமல்ல, முழு சமூகத்தின் வாழ்வுமே அச்சுறுத்தப்பட்டது. ஆயுதக் குழுக்களும் பயங்கரவாதிகளும் பொது மக்கள் குடியினரை மட்டுமல்ல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளையும் கூட அச்சுறுத்தினார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை அவர்கள் மிரட்டியது மட்டுமல்ல அவர்களைக் கொலையும் செய்தார்கள். மிலேச்சத்தனமாகக் கொன்றனர். எமது சில பாராளுமன்றத்தினர்கள் தமது உயிர்களை இழந்தனர்.

ஒன்றரை வருடங்களுக்கு முன்னர் எமது நிலைமை இந்தப் பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராக எவருமே ஒரு விரலைக்கூட உயர்த்த முனையவில்லை. இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. நாம் இப்போது உயர் பெருமானங்கள், உரிமைகள் மற்றும் இறுதியான விடயங்கள் குறித்து பேச முடியும். அப்போது நிலைமை மோசமாக இருந்தது . பயங்கரவாத ஆட்சியே அப்போது நிலவியது. ஒவ்வொருவரும் பீதியுடனேயே வாழ்ந்தனர்.

பெரும்பாலும் சனநாயக ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பயமுறுத்தப்பட்டார்கள். மக்களால் தெரிவான பதவிகளைவிட்டு வெளியேறும்படி அவர்கள் கேட்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் பயமுறுத்தப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் மரண தண்டனைக்கும்

உட்படுத்தப்பட்டார்கள். அடிமட்டத்திலிருந்து தேசிய மட்டம் வரை தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளே இவர்கள் எல்லோரும்.

எவவாறாயினும்யாவும்இப்போது மாறிவிட்டன.இப்பொழுது நாங்கள் அச்சமின்றி எமது உயரிய இலட்சியங்களை எடுத்துக் கூறமுடியும். ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்ததற்காக நாம் மக்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் உரிமைகளையும், சனநாயக நிறுவனங்களையும் மீட்டுத் தந்ததற்காக ஆயுதந்தாங்கிய சேவை யினருக்கும், பொலிசாருக்கும் நன்றியுடையவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும்.

எமது நாடுகள் அனைத்தும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்ற பொதுநலவரசு நாடுகளில் உலகில் ஏனைய பாராளுமன்றச் சனநாயகங்கள் நிலவுகின்றன. பல தசாப்தங்களாக எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொண்டும், நெருங்கிய உறவுகளைப் பேணிக்கொண்டும் வந்துள்ளனர். இதன் மூலம் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறைக்குரிய பல்வேறு அணுகு முறைகளை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. வெவ்வேறு முறைமைகளை ஒப்புநோக்கி அலசிஆராயும் வாய்ப்பும் எங்களுக்குக் கிட்டியது. ஒவ்வொருவரி டமிருந்தும் கடந்த காலத்தில் நாங்கள் பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டுள்ளோம். இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை எமது ஆக்கங் களைக் கூட்டிணைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

உலக சனநாயகங்கள் யாவற்றிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவதைச் சாதக மாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமாவென்பதைப் பலர் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். நவீன தொழினுட்பமுறைகள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல புதிய கடமைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். சட்டவாக்க மன்றங்கள் விரிவடையும் வேகத்திற்கு ஏற்ப பாராளுமன்றச் செயற்குழுக்கள் மேலதிக தத்துவங்கள் உடையனவாக மாறிவருகின்றன. தேசீய பாராளுமன்றங்களுக்கும் பிரதேச சபைகளுக்குமிடையில் நிலவு கின்ற கோட்பாடு மற்றும் செயற்பாடு சார்ந்த உறவுகள் பரிசீல னைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியனவாகும். பாராளுமன்றங்களில் தொடர்புச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகையும், நடவடக்கை களை அஞ்சல் செய்கையும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டி யனவாகும். இவையும் மேலும் பலவும் எல்லா நாடுகளிலும் ஏற்பட்டுவருகிற சமுதாய மாற்றப் போக்குகளை எடுத்தியம்புவனவாகும்.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

நாம் உறுப்பினர்களாக உள்ள சட்டமன்றங்களும் எங்களைச் சார்ந்துள்ள சட்டமன்றங்களும் மாற்றமுறும் இப் புதுப் பாணி களைக் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். பாராளுமன்றங்கள் இதுகாறும் பின்பற்றிவருகின்ற சம்பிரதாயங்களுக்குப் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். அவற்றின் செயல்முறைகளும், நடைமுறைகளும் பெரிதும் திருத்தியமைக் கப்பட வேண்டிய நிலையும் ஏற்படலாம். இச் சவால்களைச் சமாளித்துக் கொள்வதற்கு இத்தகைய கருத்தரங்குகள் உதவு மென்பது திண்ணம்.

நீங்கள் ஆராய வேண்டிய இன்னொருவிடயமும் உண்டு. சர்வதேசக் கூட்டங்களில் பங்குபற்றுவதன்மூலம் நான் பெற்ற அனுபவத்தின்படி அக்கூட்டங்களுக்கு மனித நட்புறவுகள் பெரும் பயனை அளிக்க வல்லனவென்பதை நான் கண்டுள்ளேன். இங்குள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது நிலவுகின்ற உறவுகளைவிட மிகுந்த ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட வேண்டிய உலக பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். பிராந்திய நட்புறவுகள் எங்களைப் பேணிக்காக்கும். எமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கிடையிலான தனிப்பட்ட நட்பாதரவு காரணமாக மேலும் ஒத்துழைத்துச் செயல்படக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொண்டபின்னர் மற்றவருடைய ஆவல்களை எளிதில் புரிந்து கொள்வீர்கள். இப் பிராந்தியத்துக்கு இன்றியமையாத நட்புறவு மற்றும் நல்லெண்ணம் சார்ந்த நற்செய்தியை நீங்கள் உங்கள் சட்டவைகளுக்குக் கொண்டுசெல்லலாம். அப்பொழுது நீங்கள் அனைவரும் நாம் வாழும் இப்பகுதியிலுள்ள உலக நாடுகளின் எதிர்கால நன்மைக்காக ஒன்றுபட்டு உழைக்கலாம்.

அதன்வண்ணம், ஒருவார காலமாக இடம்பெறவிருக்கும் உங்கள் கருத்தரங்கின்போது சம்பிரதாயபூர்வமான நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள விடயங்களின் எல்லை யினைக் கடந்து செல்லும் பல கருத்துக்களும்,நோக்கங்களும் ஆராயப்படவுள்ளன வென்பது எனக்குத் தோன்றுகின்றது. பாராளுமன்றச் செயல்முறைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் பற்றி நீங்கள் ஆராயுமிடத்து தென் ஆசியாவில் வாழ்ந்த பண்டைச் சான்றோர் ஒருவரின் பின்வரும் பொன்மொழியினை நினைவில் இருத்திக் கொள்ளுங்கள் – " வசுதைவ குடும்பகம் " (யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்) அத்தகைய ஒற்றுமையும் சகோதரத்துவமும் ஒருமித்த சகவாழ்வும் உலகில் நிலவ வேண்டுமெனக் கூறுகின்றேன். உங்கள் கருத்தரங்கின் வெற்றிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

Inaugural Address of His Excellency Ranasinghe Premadasa, President at the Commonwealth Seminar on Parliamentary Practice and Procedure for Asian and South East Asian Regions - BMICH - Wednesday, 16 January 1991

It is with great pleasure that I welcome all of you. At this moment the fate of peace and the lives of so many hang in balance. All of us pray even at this late stage that sanity and peace would prevail. You are assembled here to participate in the CPA Seminar on Parliamentary Practice and Procedure. The last activity of the Commonwealth Parliamentary Association in Sri Lanka took place about ten years ago. On that occasion, the CPA joined in commemorating fifty years of universal franchise in our country.

It is now sixty years since every adult citizen of Sri Lanka became entitled to vote. In that period, we have had eleven general elections to our Parliaments. This makes Sri Lanka the oldest continuous democracy in Asia. However, continuity alone is not enough. The length of democracy must be matched by the strength of democracy. That means working to improve quality. This is why your Seminar is particularly useful for us in Sri Lanka. This is why your Seminar is of particular relevance to all other countries which are represented here.

It is only relatively recently in history that the parliamentary system has been joined to democracy. In times past, there were many varieties of parliamentary

systems. They developed valuable practices and procedures. Many of these are basic to parliamentary forms and norms today. Yet, these early parliamentary systems were not generally of a truly representative nature. They did not involve all the people. Their constituencies were circumscribed.

Democracy, too, has a long history. In Europe, its roots are lodged in the politics of some of the city-states of ancient Greece. In South Asia, we had the old village panchayats. But, these and later democratic efforts did not embrace whole countries of the modern nation - state type. They were more in the character of consultative bodies than legislating chambers.

About two centuries ago, one of the greatest political innovations began to evolve. Parliamentary democracy has been the result. The coming of national assemblies, increasingly representing entire populations, was a major advance in freedom. Yet, freedom without order is not very effective. The orderly conduct of democratic assemblies required the adoption of parliamentary methods. This confluence of the popular will and parliamentary organization has produced modern democratic systems.

Parliamentary democracy functions because of the policies and procedures that regulate it. Without this discipline, parliamentary democracy deteriorates into the kind of disorder that invites destruction. Then freedom becomes the victim. Authoritarianism becomes the victor. In the Asian region, we have known the authoritarianism of colonialism. We have known it from our own people. We have had to struggle hard to establish parliamentary democracy. We must cherish and protect it. One of the best ways to do this is by ensuring that everyone who belongs to a legislature understands its rules and its objectives.

Today, around the world, the winds of democracy blow strong. Dictatorships of various kinds are in retreat. It is remarkable that, almost always, democracy replaces dictatorship. Increasingly, human freedom finds political expression through democracy. And, such democracy inevitably means parliamentary democracy. But, we must not rejoice too soon or too much at this. Parliamentary democracy is a fragile plant, especially in its early stages. If it fails, there will be a return to repression. The gains of liberty can easily be vanquished.

How, then, are we to strengthen the sinews of parliamentary democracy? Two approaches are especially important. First, we have to dismantle the vestiges of the old systems. This often requires assistance from abroad. It requires widespread political education that will change attitudes towards government. Above all, it requires that those involved in democratic government conduct themselves with responsibility. Those who hold executive power have an obligation to act decisively, to accept the concept of accountability. Those in democratic opposition have a duty to behave constructively. Obstructions, mis-conduct and abuse of the privileges of parliamentary democracy will surely weaken democracy itself. The practitioners of parliamentary democracy can, through their irresponsibility or immaturity, become the architects of its collapse. All who are associated with parliamentary activities should be sensitive to these dangers.

A second way to reinforce parliamentary democracy is through the most careful application of practices and procedures. There are certain fundamentals which are common in parliamentary processes. Yet, we must not assume that practices and procedures should be uniform in all societies. Only the adoption of parliamentary rules that

blend with the cultural environment will assure success. The parliamentary genius of a people cannot be nurtured by imposition of external traditions and forms. Each legislature needs to draw on what is useful from elsewhere, establish what is practical for itself and create what meets its own needs.

Developing countries are often robust societies. Occasionally, these energies overflow into the parliamentary arenas. This is understandable, although not always desirable. Under such circumstances, the applicable procedures should be enforced firmly and fully. Weakness and duplicity have no place in the vocabulary of parliamentary practice. The purpose of parliamentary procedures is not only to regulate legislative conduct and business. It is also to maintain the esteem of any parliament. When that esteem declines, the values of parliament decline. This must not happen in any genuine democracy. Those who participate in parliaments and those who preside over them must not fail in their duty to prevent this.

In parliamentary proceedings, standing orders are sacred. They must prevail over personal preferences. If not, parliaments become devalued and lawless. Until the existing Standing Orders are amended according to the needs, they should be honoured and not violated. Never should individual whim or political ambition tarnish the discharge of duty. Most democratic legislatures have been fortunate in this respect. From the time of King Charles I in Britain, presiding officers of parliaments have had as their credo the words of the then Speaker of the House of Commons: "I have neither eyes to see nor tongue to speak ...... but as this House is pleased to direct me." The sentiment of the House is the law of the House. This is an article of parliamentary faith. In our part of the world, great Speakers such as Shri G. V. Mavalanka in India and Sir Francis Molamure in Sri Lanka have kept the faith which was entrusted to them.

This trust is vital for the effective working of parliament. Those who betray this trust can only be trusted to betray. That is the message of parliamentary history through the ages. Practices and procedures inspire the most confidence when those who apply them also inspire confidence.

In a democracy, the sovereignty of the people is supreme. In a very fundamental sense, the people delegate it and exercise it through their representatives. It may interest you to know that, in Sri Lanka, our Constitution specifically declares that the three principal powers of Government are derived from the people. Legislative power resides in our elected parliament. Executive power is lodged in a presidency directly elected by the people. Judicial power is exercised by parliament through courts, tribunals and institutions. The inter-action between these organs of government assures that the sovereignty of the people is not violated. The balance between these organs assures that the trust of the people is not misplaced.

In many ways, we have tried to incorporate the fullest expression of the people's sovereignty in our Constitution. To do this, we have made both legislature and executive directly responsible to the electorate. We have provided for national referendums on vital issues. Our Constitution is somewhat unique in this effort to contain as much opportunity as possible in manifesting the popular will. This is our concept of parliamentary democracy. Although a few miscreants have tried to destroy it by violence and terror, the vast majority of our people are fully supportive and committed to democracy.

You are no doubt aware that about one and a half years ago it was unthinkable to hold an International assembly of this nature in Sri Lanka. The Bullet was overtaking the ballot. It was not the life of one single individual that was threatened but of the whole

community. Armed gangs and terrorists not only threatened the common civilian population but also threatened the elected representatives of the people. They not only threatened the elected representatives but even killed them —brutally murdering them. A few of our Parliamentarians lost their lives.

This was the situation one and a half years ago. Nobody dared to raise a finger against these terrorists. Now of course the situation has changed. Now we can talk of all sorts of high values, rights and matters of such nature. The situation then was terrible. It was a reign of terror that prevailed then. Everyone was living in fear.

Mostly the democratically elected people were threatened. They were asked to give up their elected positions. They were not only threatened but executed. They were all elected representatives of the people from the grass-roots up to the national level.

Anyway things have changed now. We can now express our lofty ideals without fear. We should be thankful to our people for preserving democracy. We must also be thankful to the Armed Services and the Police for restoring the rights of the elected representatives and the democratic institutions.

The Commonwealth of Nations, to which all our countries belong, consists largely of other parliamentary democracies. For several decades, our parliamentarians have engaged in exchanges of information and extensive contacts. This has enabled us to understand various approaches to parliamentary government. It has allowed us to weigh the advantages of comparative systems. We have learned a great deal from each other in the past. Now, once again, we need to pool our creativity.

Significant changes are taking place in the universe of democracy. Increasing use of proportional representation is being considered. Modern technologies are being introduced. The roles of members of legislatures take on new features. Parliamentary committees acquire additional importance as legislatures themselves expand. The relationship, both conceptual and functional, between national parliaments and regional groups requires examination. Parliamentary use of the media and the broadcasting of proceedings needs to be considered. All this and more reflects many of the trends that are transforming society everywhere.

The legislatures to which we belong, and which belong to us, need to be sensitive to these evolving patterns. The conventional ways in which parliaments operate will be challenged. Practice and procedure may require extensive renovation. Seminars such as this will help to meet these challenges.

There is another dimension to your efforts. I have found, from my own experience at international gatherings, that human relations is one of their most important benefits. All of you are parliamentarians from a region of the world that needs greater cooperation. The bonds of regional friendship will protect us all. Personal acquaintance between members of our legislatures will facilitate the pathways of cooperation. As you get to know one another, you will understand each other's concerns. You can take to your assemblies the message of friendship and goodwill that this region needs. All of you can then contribute to the collective future of our part of the world.

In that sense, your seminar in the week ahead, has a larger meaning and a wider purpose than its formal agenda. As you focus on parliamentary practice and procedure, remember also the injunction of the ancient sages of South Asia : "Vasudhaiva Kutumbhakam" - all creation is one family. It is in this spirit of unity, fraternity and shared experience that I wish your seminar all success.

I thank you.

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
2 6 AUG 2023
පුස්තකාලය

රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව